1 Timotei 2, Chemarea la rugăciune în casa Domnului !

În 1 Tim.3:14-16 ni se spune că Scriptura ne învaţă cum să ne purtăm în casa Lui Dumnezeu.

Cap.1:15 ne vorbeşte despre **revelaţia** lui Dumnezeu în Evanghelii, şi adaugă:"nu vă pierdeţi vremea cu basme, vorbe fără rost, ci Evanghelia". Cei ce nu rămân sub Evanghelie ajung ca cei din 1 Tim.1:20 să fie daţi pe mâna Satanei.

Cap.2 – în casa Domnului trebuie ca înainte de toate să fie **rugăciune** – o atmosferă de închinare pentru tot poporul – există o înclinaţie spre muzică ca mod de închinare, şi nu este nebiblic, dar esenţa închinării este *revelaţia şi rugăciunea*. Când spunem Biserică, înţelegem că trebuie să ne rugăm în orice loc, pentru că înţelesul larg al termenului „biserică" nu este unul local, o clădire, ci un organism, nu-i aşa?

Biserica este singurul stâlp, temelia adevărului. Noi fiecare în parte suntem un stâlp, un susţinător al adevărului Unic, pentru aceasta acest adevăr este văzut alături de prezbiterii descrişi în context.

Fa.6:4"iar noi vom stărui *necurmat* în *rugăciune* şi *propovăduirea* Cuvântului".

*Un Dumnezeu mare şi un om mic, mic, stau de vorbă:

Exemple de oameni ai rugăciunii din Scriptură: Ezra, Isaia, Daniel, Neemia. Toţi aceştia se plecau în rugăciune (smerenie). Rugăciune este o smerenie profundă înaintea harului Lui Dumnezeu. Sunt şi excepţii nedorite: pilda vameşului şi a fariseului din Luca 18.

*cap.2:1 Rugăciunea trebuie să conţină:

-*îndemnare*, imbold lăuntric sincer, nu e o forţare. Îndemnul de aici este călăuzirea plină de înţelepciune a Duhului în noi. Atitudinea unui om înţelept, cu experienţă este – rugăciunea înainte de toate. Domnul Isus la Templu: "Casa Tatălui Meu se va chema o casă de rugăciune pt.toate popoarele",

-*cereri* potrivite cu voia Lui (trebuie să cunosc voia Lui),

-*mijlociri* (ce har să putem mijloci pt.toţi oamenii, dar mai ales pt. cei apropiaţi; cineva spunea că cel mai nenorocit om este acela pentru care nu se roagă nimeni; modelul mijlocirii 2:5),

-*mulţumiri* (când eram mic mă miram că părinţii noştri se rugau pt.Ceauşescu şi regimul lui totalitar, şi nu înţelegeam, dar acum înţeleg un pic mai mult: Domnul nu era de acord cu regimul, dar eu pot duce o viaţă paşnică şi liniştită, nelăsând ura să se înfiripe în inima mea; când mă rog pt. cineva se presupune că-l iert din toată inima, altfel degeaba mă rog). Să avem încredinţarea că aceasta este o lucrare bună şi bine primită,văzută de Domnul.

*Asemănare în mijlocire. v.3-7. Singurul Mijlocitor care S-a dat pentru noi ca preţ de răscumpărare este doar Isus. Dar cum ne asemănăm noi cu El în mijlocire? Fiind copii ai Lui Dumnezeu, nu ne putem ruga pentru mântuirea altora, dacă noi nu suntem mântuiţi, curaţi, iubitori, trăind plini de încredere în aşteptarea revenirii Lui. Rugăciunea împinsă spre ideea de mijlocire în vederea mânturii.

Rugăciunile noastre trebuie să semene cu rugăciunile Domnului.v.6,7: rugăciune şi propovăduire.

*Ţinută spirituală şi morală în Casa Domnului. v.8-15 (dacă nu ţinem cont de „înlăuntru casei Domnului"şi „afară", învaţăm altceva decât ceea ce spune Scriptura").
Ambele sexe pot veni la casa Domnului să scoată în evidenţă sinele, orgoliul, aroganţa, ceea ce izbeşte privirile. Cred că într-un fel ne ducem îmbrăcaţi la mall, la lucru,pe stradă, acasă, dar în alt fel în Casa Domnului.

La adunare ne interesează Rugăciunea şi Revelaţia. Ne putem ruga oriunde, dar la casa Domnului este în public, este un pic diferit de „cămăruţa noastră".
-mâini curate: ceea ce lucrăm, viaţa noastră de sfinţenie;
-fără mânie: să nu vii la altar mânios, orgolios, ci ca slăbănogi care avem nevoie de milă;
-fără îndoieli. Îndoiala provoacă mult rău pe cale.

La bărbaţi erau probleme interioare, iar la femei exterioare. În acest text femeia este reabilitată, ridicată, scoasă din zona de umilire. Lumea de atunci vorbea uşor la adresa femeii, dar în Casa Domnului care este Stâlpul, temelia adevărului, femeia este creaţia lui Dumnezeu, şi Cuvântul are sfaturi şi pentru unii şi pentru alţii.
v.10 arată contrastul dintre exterior şi interior. Contrastul dintre moda lumii şi moda Bibliei, a femeii evlavioase. Femeia, cel mai important învăţător acasă, dar nu în Biserică. Relaţia mamei cu copilul începe dinainte ca acesta să se nască. Astăzi are job, şi copiii sunt crescuţi la creşă sau de alţi oameni răi şi păcătoşi care vor distruge viitorul copiilor. Când va veni Fiul Omului va găsi El oare credinţă pe pământ?!
Femeia evlavioasă creşte fii, nu robi !